

DELS 3 ALS 5 ANYS

LA FANTASIA

Si haguéssim de posar un nom a aquesta edat, seria molt adequat nombrar-la l'edat de fantàstica o l'edat de la fantasia. Entre els 3 i 5 anys, la línia entre allò real i allò imaginari és confusa. Atribueixen intencions i sentiments als éssers inanimats, creen figures irreals, creuen en fets poc probables, ... la imaginació és la base del seu joc.

Però a vegades, aquesta fantasia sobrepassa els límits del joc, i els costa diferenciar, en un món real, allò que no ho és. La por és el fruit d'aquesta confusió, per això els pares i els educadors hem d'anar ensenyant-los la línia que separa la realitat de la ficció. Un dels moments en que aquesta tasca esdevé important, és a l'hora de mirar la televisió.

També apareixen les primeres mentides o fabulacions. Al principi, els infants parlen sobre coses que han fet que no són certes, com per exemple tenir una conversa amb el gos. L'actitud de l'adult ha de ser d'acceptació, tot indicant-li que es tracta d'un joc. Però a mesura que van sent més conscients de la realitat, també van aprenent que es pot enganyar, és a dir, que poden fer de la fantasia una realitat amb intenció.

L'EDAT DE LES PREGUNTES

Durant aquests anys, l'infant tracta d'organitzar el seu món amb una ment encara immadura, per això fa tantes preguntes i tant versemblants.

Està descobrint que la realitat té una organització, una lògica, i que cada dia hi ha coses noves que no coneixia abans, i per tant, ha de saber on ubicar-les. Per facilitar aquest procés de descobriment i organització mental, els pares i adults han de dedicar temps a parlar amb ell. Quan el nombrem, etiquetem, comentem, aclarem, estem posant ordre al seu caos. Els pares són el filtre, la finestra a través de la qual els nens s'aproximen al món.

També és important que anem responnent, en la mesura del possible, aquestes preguntes, i si una no en tenim resposta, millor dir “ no ho sé”. En alguns casos la resposta que li donarem no l’entendrà, però li serà d’ajuda per més endavant.

DESIG D'AGRADAR I SER EL CENTRE D'ATENCIÓ

A aquestes edats, l’infant ja té clar que el seu comportament provoca reaccions en l’entorn, positives o negatives. Per aquesta raó, part del seu comportament buscarà atraure l’atenció i ser estimat, augmentarà el seu interès per les persones. No ens ha d’estranyar que quan li fem preguntes, sovint ens respongui el què creuen que ens agradarà sentir, encara que no sigui veritat. No volen enganyar-nos, volen que ser agradats.

Entre el 3 i 4 anys, l’infant comença a tenir interessos socials, fa els seus primers amics, i va deixant de banda el joc solitari i individual. De la mateixa manera apareixen les inevitables disputes i baralles. La necessitat de compartir tampoc és molt abundant, però comença a gaudir jugant amb els altres nens.

ACTIVITAT PERMENENT

Presenta una gran vitalitat que es tradueix en una alta activitat motora. Primer és “torpe”, però mica en mica, el nen es va entrenant en el domini del seu cos i descobrint les seves possibilitats d’acció.

Els cinc primers anys de la infància són una època de canvis ràpids tant en el pla físic, com mental i emocional. Els assoliments físics són fàcils de detectar. Els canvis que es produeixen en la ment són igualment importants, però menys obvis.

Responsabilitats que poden tenir:

MENJAR

- servir líquids.

CURA PERSONAL

- anar al WC utilitzant el paper higiènic.

Fundació Escola Mowgli

- rentar-se cara, mans i dents.
- dutxar-se sol a excepció del cap.

VESTIR-SE

- desvestir-se i vestir-se amb poc ajut.
- triar entre dues peces de roba, proposada pels pares.
- recollir la roba bruta.

TASQUES

- recollir les joguines tot sol.
- parar taula, vigilant amb els estris perillosos.
- endreçar l'habitació.